

er i høj Grad egnet til at vildlede Befolkningen med Hensyn til, hvilke Varer der forhandles, og jeg synes, at saaledes som vort Erhvervsliv er stillet, maa Regeringen bidrage sit til, at der bliver gjort en hurtig og voldsom Ende paa al den Slags Humbug og Svindleri, som drives paa dette Omraade, for den er jo ikke til Gavn for noget Menneske her i Landet. Da Handelsministeren ikke er til Stede, beder jeg den højtærede Justitsminister, hvis han ikke selv kan svare derpaa, meddele sin Kollega, at der er fremsat en saadan Forespørgsel og et saadant Ønske fra det Parti, jeg tilhører.

Christmas Møller: Begrundelsen for dette Lovforslags Fremsættelse er den, at der — efter de Oplysninger, der findes i Bemærkningerne — endnupaa Verdenmarkedet er en Del daarligt Fodtøj, som man vil beskytte danske Forbrugere imod. Vi for vort Vedkommende kan slutte os til, at man forlænger Loven af 6. Maj 1921. Men det forekommer mig, at Ministeren, enten i Bemærkningerne til Lovforslaget eller ogsaa gennem Udtalelser her eller i det andet høje Ting, burde have meddelt noget om, hvorledes denne Lov har virket. Vi har ikke fra Ministerens Side eller paa anden Maade faaet at vide, hvorledes Loven har virket. Ud over nogle Meddelelser, som den konservative Ordfører i Landstinget fremkom med ved Behandlingen i Oktober Maaned 1921 angaaende Forholdet mellem den Mængde Fodtøj, man havde søgt indført her til Landet, og den Mængde Fodtøj, der er kommet herind, har vi ingen Oplysninger faaet. Jeg vil derfor bede Ministeren, hvis det er muligt, ved Behandlingen her at give nogle Oplysninger om, hvorledes Loven har virket.

Men ud over, at jeg saaledes skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, har jeg et Par Bemærkninger yderligere at gøre. Saa ung denne Lov er — første Gang blev den vedtaget og stadfæstet den 6. Maj 1921 —, har den dog sin særlige Historie. I Foraaret 1921 blev den foreslaaet som en Beskyttelse for Forbrugerne, og da man fra radikal Side, baade her i Tinget og ogsaa i det andet høje Ting, fremkom med Antydninger af, at denne Lov dog kunde være en Beskyttelse for Industrien, blev det hævdet meget stærkt af den højtærede Minister, at det kunde der aldeles ikke være Tale om. Men i Løbet af 1921 sker der en sælsom Forandring med denne Lov. Der sker dette, at den fra at være en Beskyttelseslov for Forbrugerne i Efteraaret

1921 bliver ophøjet til at være Punkt 5 blandt Regeringens berømte otte Punkter.

Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere en enkelt Passus af det fortrolige Skrift, som blev omdelt til Tingets Medlemmer for et Aars Tid siden; det, jeg vil citere, er selvfølgelig noget, som tidligere er offentliggjort. Der staar der, at det dog er „Ministeriets Opfattelse, at der kan paapeges positive Foranstaltninger, der maa anses egnede til at mildne Krisen. Man skal i saa Henseende pege paa følgende Muligheder“, og saa nævnes de otte Punkter, og som Nr. 5: „Opretholdelse af den i Medfør af Lov Nr. 219 af 6. Maj 1921 om Anvendelse af Pap og Kunstlæder m. v. i Fodtøj etablerede Skotøjsordning“.

Ved Forlængelsen af denne Lov i Oktober Maaned 1921 til Udgangen af 1922 var Formaalet altsaa dels en Beskyttelse af Forbrugerne, dels en Hjælp til Industrien, og dette Formaal fremkaldte en ikke ringe Diskussion, ogsaa en Diskussion imellem, hvis jeg husker rigtigt, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, hvor begge de ærede Medlemmer bedyrede saa stærkt, som de overhovedet kunde, at de var Frihandelsmænd. Nu, da Loven kommer igen og skal forlænges for 2 Aar, for 1923 og 1924, sker det jo meget stille og roligt. Der er atter en Diskussion i Landstinget mellem det ærede Landstingsmedlem Hr. Brandes og Justitsministeren, hvor Hr. Brandes ønsker at give det Udseende af, at det er en Beskyttelseslov for Industrien, medens Justitsministeren vil vise dette fra sig; men i og for sig gaar Loven stille og roligt igennem, og den har de Virkninger, vi for vort Vedkommende gerne ser, dels at beskytte Forbrugerne, dels ogsaa — sammen med den anden Ordning, der er truffet for Skotøjsindustrien — at hjælpe Industrien.

Jeg har ønsket at gøre denne lille Bemærkning om den Historie, som denne Ordning, skønt den kun har eksisteret 1½ Aar, har haft, idet jeg gerne vilde, at denne Historie, om jeg saa maa sige, maatte danne Forbillede for andre Foranstaltninger fra Regeringens Side. Den Omstændighed, at denne Ordning, uden at der egentlig fra nogen Side protesteres, og uden at man fra nogen Side vil gøre noget imod, at denne Hjælp ydes, viser, at naar man blot tager roligt og sagligt paa det, glemmende al Agitation, vil man utvivlsomt meget nemt ogsaa paa andre Omraader følgende Eksemplet fra denne Ordning